

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

«Σαρτζετακισμός», δήλωση 30.6.1998

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

«Σαρτζετακισμός», δήλωσις 30.6.1998

Αυτή ή υπερκομματική συμπεριφορά του Χρήστου Σαρτζετάκη ως Προέδρου της Δημοκρατίας είχεν ένοχλήσει και μερικούς άπραγμονες εις τον πρότερον βίον των, οί όποιοι, αναρριχηθέντες άνορθόδοξως, σχεδόν από τό τίποτε (όχι άξιολογικώς!), εις κομματικάς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και κυβερνητικάς θέσεις και βεβαίως στερούμενοι στοιχειώδους παιδείας, πνευματικής καλλιιεργείας και πολιτικού αισθητηρίου, άντι νά έπιχαίρουν διά την άνεπίληπτη και θεσμικώς μόνη προσήκουσα πολιτεία του, θεωροῦσαν άνοήτως, ότι ό έκλεγείς με την κυβερνητικήν πρότασιν Πρόεδρος της Δημοκρατίας έπρεπεν έκ του λόγου αυτού νά διατελή εις την ύπηρεσίαν των κομματικων των ύπαγορεύσεων! Και επειδή αυτό δέν συνέβαινε, συνέδραμον και αυτοί με όσα ή νοσηρότης των προθέσεων και ή εντελής κακοβουλία των κάθε φορά έφεύρισκε, κατά δύναμιν, εις την, καταδειχθεισαν τελικώς τόσον άναποτελεσματικήν, έκστρατείαν δυσφημήσεως του Προέδρου.

Επιβίωσις της τοιαύτης πρακτικής είναι και τό δημοσίευμα, εις άπάντησιν του όποιου έγένητο ή άκολουθούσα από 30.6.1998 δήλωσις του Προέδρου, ιδιαιτέρως διαφωτιστική με τις κατ'ιδίαν έπισημάνσεις της.

Η δήλωσις αυτή έδημοσιεύθη, μεταξύ άλλων, και εις τό περιοδικόν «ΑΛΑΡΜ» τεύχος 17, Ιουλίου-Αύγουστου 1998, σελ. 22-23.

Νέα Πεντέλη, 30ή Ιουνίου 1998.

Ό τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κύριος Χρήστος Α. Σαρτζετάκης προέβη εις την άκόλουθον δήλωσιν :

« Καθυστερημένως έπληροφορήθην, από δημοσίευμα πρό τριημέρου ήμερησίας άπογευματινής έφημερίδος των Άθηνων, ότι τό υπό του κυβερνώντος κόμματος προσφάτως έκδοθέν περιοδικόν «ΕΚΦΡΑΣΗ», εις τό τεύχος του Μαΐου έ.ε., ασχολούμενον με φερομένας ως διατυπωθείσας υπό του νεοεκλεγέντος **Άρχιεπισκόπου Άθηνων και πάσης Ελλάδος Κυρίου Χριστοδούλου** θέσεις περι τής έξωτερικής πολιτικής της Κυβερνήσεως, άποδοκιμάζον αυτάς, επιλέγει κατά λέξιν : «Άς έλπίσουμε, ότι πρόκειται για μεμονωμένο φαινόμενο, γιατί διαφορετικά **ό κίνδυνος ... σαρτζετακισμού έλλοχεύει!**»

Αιδώς Άργεϊοί ! Διότι πράγματι μόνον ή λέξις **ε ν τ ρ ο π ή** ταιριάζει εις την χλευαστική αυτή τοποθέτησι εναντί μου ένός έπισήμου περιοδικού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή αυτού του κόμματος, πού, χωρις νά τό ζητήσω, με έπεστράτευσε τό 1985 διά την Προεδρίαν της Δημοκρατίας, προκειμένου νά βγή από τά άδιέξοδά του και νά κερδίση άκολουθως τις έκλογές του Ιουνίου 1985. Έπί τέλους, άς συμφωνήσουν μεταξύ τους για

βασικές επιλογές του κομματικού γενάρχου των Άνδρέα Παπανδρέου, έπομένως και εις τας περι έμου κρίσεις των οί σημερινοί προύχοντες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να μην εμφανίζονται τώρα τὸ δημοκρατικὸ αὐτὸ κόμμα σὰν ἕνα καταγέλαστο σκορποχώρι ! Ἄφου καὶ σχετικῶς προσφάτως, ὡς «ἐπιτυχημένη» ἐχαρακτήρισε τὴν ἐπιλογή μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας (καὶ) ὁ κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως Κύριος *Ρέππας*, εις δηλώσεις του πρὸς δημοσιογράφους. Ἄλλὰ καὶ ὁ σημερινὸς Πρωθυπουργὸς καὶ Πρόεδρος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κύριος *Κωνσταντῖνος Σημίτης* σὲ ιδιόχειρη ἀφιέρωσι βιβλίου του τὴν 9.5.1989, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Προεδρίας μου, ἀνεγνώριζε, κατὰ λέξιν, ὅτι, «δείχνω τὸ σωστὸ τρόπο ἐφαρμογῆς τῶν θεσμῶν καὶ συμβάλλω ἔτσι ἀποφασιστικὰ στὴν ἐκσυγχρονιστικὴ λειτουργία τους», τὰ ἴδια δὲ ἐπανέλαβε καὶ μετὰ τὴν λῆξι τῆς Προεδρικῆς μου θητείας σὲ μεταδοθεῖσα συνέντευξί του πρὸς τὴν δημοσιογράφο *Μαρία Ρεζάν*.- Ἄς σιωπήσουν λοιπὸν οἱ εις βάρος μου ἀσχημονοῦντες. Ἐκτὸς ἐὰν μὲ τὰ λεγόμενά των ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀποδοκιμάζουν ἐμμέσως τὶς περι έμου, ὑπὲρ τῆς ἐπιλογῆς μου καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς πολιτείας μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐκτιμήσεις τοῦ ἰδρυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.-

Βεβαίως, σὲ ἐποχὲς διανοητικῆς ἐκπτώσεως, ἠθικῆς παρακμῆς καὶ ἰδεολογικῆς τρομοκρατίας ὁ καθείς ἠμπορεῖ νὰ λέγη καὶ νὰ γράφῃ ὅ,τι θέλει. Θὰ σημειώσω μόνον διὰ τοὺς ἀνιστορήτους, ὅτι μὲ τὸν ἐθνικὸν πολιτικὸν μου λόγον, ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς παρουσίας μου εις τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, ἐξέφρασα - ὅπως καὶ ἐξακολουθῶ νὰ ἐκφράζω - τὶς ἰδεολογικὲς σταθερές, πού καθ' ὅλον του τὸν βίον τόσων χιλιετηρίδων ἠκολούθησεν ἀναλλοιώτως ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ χάρις στίς ὁποῖες καὶ μόνον κατώρθωσε καὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ κατὰ τρόπον μοναδικὸν εις τὴν παγκόσμιον Ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ εις χρόνους χαλεποὺς νὰ διασωθῇ καὶ ἐπιβιώσῃ. Ἄλλωστε ἔτσι ἐξεπλήρωνα καὶ τὴν ὑπόσχεσίν μου, ὅταν ἐπανειλημμένως παρεκλήθην νὰ ἀποδεχθῶ τὴν ὑποψηφιότητά μου διὰ τὸ ἀνώτατον τῆς Πολιτείας ἀξίωμα, ὅτι θὰ ὑπηρετοῦσα ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον «τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Δημοκρατίαν», κανένα δὲ κομματικὸν συμφέρον. Ἐπομένως δὲν διεξεδίκησα, οὔτε διεκδικῶ πατρότητα γιὰ καινούργιους ἐθνικούς μας προσανατολισμούς, ἀφου μόνον ὑπὲρ τῶν δοκιμασμένων παραδοσιακῶν ἠγωνίσθην καὶ ἀγωνίζομαι, ὥστε ἀκόμη οὔτε καὶ ἀνοηταίνοντες κονδυλοφόροι νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ ὀμιλοῦν περι «σαρτζετακισμοῦ» καὶ μάλιστα ἐπικινδύνου !

Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅμως ἢ γράφοντας αὐτά, ἀλλὰ καὶ τοὺς κομματικούς ὑπευθύνους τοῦ περιοδικοῦ, ἀφου αὐτὸ κυκλοφορεῖ ὡς ὄργανον τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, θὰ ἤθελα ἀπλῶς νὰ ὑπομνήσω ὠρισμένας στοιχειώδεις ἀληθείας :

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Πρώτον, ότι ή επισήμανσις μιᾶς αὐτονοήτου ἀληθείας, τοῦ καταδήλου γεγονότος, ὅτι *εἴμαστε «ἔθνος ἀνάδελφον»*, πού πράγματι πρῶτος εἰς τὸ πολιτικόν μας στερέωμα διετύπωσα, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τῆς Προεδρικῆς μου θητείας, διὰ νὰ γίνῃ ἔκτοτε κτῆμα ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ γενικώτερον, ἐχρησιμοποιήθη κατόπιν δημοσίως καὶ ἀπὸ τὸν ἰδρυτὴν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. *Ἀνδρέαν Παπανδρέου*, μὲ ρητὴ μάλιστα ἀναφορὰ εἰς τὸ πρόσωπό μου. Ὅπως ἄλλωστε ὁ ἴδιος *Ἀνδρέας Παπανδρέου* δημοσίως ἀνεγνώρισε, καὶ ἡ νίκη τοῦ κόμματός του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ἰουνίου 1985, πού τοῦ ἔδωσε τὴν δευτέραν τετραετίαν διακυβερνήσεως τῆς χώρας, ὠφείλετο εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιλογῆς ἐμοῦ ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Διαπίστωσις, εἰς τὴν ὁποίαν προέβησαν καὶ ἄλλα κορυφαῖα στελέχη τοῦ κόμματός του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τότε Ἀρχηγὸς τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ μετέπειτα Πρωθυπουργὸς Κύριος *Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης*. Ἐπομένως, δημοσίως καὶ ἀρμοδίως μόνον ὡς ἐπιτυχῆς ἢ ἐπιλογῆς μου ἐχαρακτηρίσθη, ὁ δὲ, κατὰ τὴν ὀρολογίαν τῶν ἀνοήτων, «σαρτζετακισμὸς» μόνον «ἐπικίνδυνος» δὲν ἦτο, ἀφοῦ τὸ κόμμα τους ὠφέλησε, κατὰ τὴν δημοσίαν ὁμολογίαν καὶ τοῦ ἰδρυτοῦ του.-

Δεύτερον, ὅτι, τηρῶν ἀπαρεγκλίτως τὸ Σύνταγμα καὶ χάριν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος, *ἔθετα προηγουμένως ὑπ' ὄψιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κείμενα τῶν δημοσίων ὁμιλιῶν μου*, δηλ. τῶν μηνυμάτων μου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, μὲ τὴν ἀφορμὴ τῶν ἐθνικῶν μας ἐπετειῶν ἢ τῆς πρωτοχρονιάς, ἢ καὶ τῶν οἰωνδήποτε ἄλλων ὁμιλιῶν μου, ὡς κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ξένων ἡγετῶν, κατὰ τὰς περιοδείας μου ἢ κατὰ διάφορα ἐγκαίνια, κλπ. Καὶ *μόνον μετ' ἔγκρισιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐξεφωνοῦντο οἱ λόγοι μου αὐτοί*. Πρέπει βεβαίως νὰ σημειώσω, ὅτι *οὐδέποτε συνέβη νὰ ἀντιλέξῃ ὁ Πρωθυπουργὸς εἰς οἰανδήποτε ὁμιλίαν μου ἢ νὰ ἐκφράσῃ ἀντιρρήσεις διὰ τὸ περιεχόμενον ἢ ἔστω σημεῖον αὐτῆς*. Τούναντίον πάντοτε *τὰς ἐνέκρινεν ὅλας*, ὡς τὰς εἶχον ἐγὼ προσωπικῶς διατυπώσει. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι συνεφώνει πρὸς τὸ περιεχόμενον των, ἀφοῦ διαφορετικὰ θὰ εἶχεν, ὑποθέτω, τὸ θάρρος νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀντιρρήσεις του, ὅπως συνταγματικῶς ἐδικαιούτο.- Ἐπομένως, ὅσοι συμπλεγμαστικοὶ ἠνωχλοῦντο καὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν πολιτικὸν μου λόγον τῆς περιόδου τῆς Προεδρίας μου, θὰ πρέπει νὰ στρέφουν τὰ πυρὰ των καὶ κατὰ τοῦ, ὑπ' αὐτῶν τόσον ἀνυμνουμένου, Ἀρχηγοῦ των, συνεργήσαντος διὰ τῆς μὴ ἐναντιώσεώς του εἰς τὴν ἐκφορὰν του. Ἐκτὸς πάλιν ἐὰν καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἐπιδιώκουν, νὰ ἀποδοκιμάζουσιν ἐμμέσως τὸν ἰδρυτὴν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καὶ κομματικὸν των γενάρχην !...

«Σαρτζετακισμὸς», λοιπόν, καὶ μάλιστα «ἐπικίνδυνος» διὰ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὸ πεδίον τοῦ πολιτικοῦ μου λόγου δὲν ὑπῆρξε. Ἀλλὰ ἴσως οἱ

οὕτως ἀνοηταίνοντες ὑποδηλοῦν ἔτσι τὸ γεγονός, ὅτι *ἀρκετές φορές ἠρνήθην τὴν ὑπογραφήν ἀντισυνταγματικῶν διαταγμάτων ἢ καὶ Πράξεων Νομοθετικοῦ Περιεχομένου μέχρι τῆς διατυπώσεώς των κατὰ τρόπον σύννομον καὶ συνταγματικόν.* Ὅμως αὐτὸ ἐγένετο πάντοτε *ἀθορύβως*, χωρὶς νὰ διασαλπίζεται, ἀρκετές μάλιστα φορές καὶ μὲ προσωπικὴν μου ἐνασχόλησιν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δακτυλογράφησιν τῶν ὑποδείξεών μου, τὸ τελευταῖον διὰ νὰ τηρηθῆ ἀπόλυτος ἔναντι πάντων μυστικότης καὶ μὴ ἐκτεθῆ ἢ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἀντιρρήσεών μου εἰς ἀντισυνταγματικὰς ἢ ἐκνόμους ἀποπειράς της. Ἄπετέλει ἄλλωστε *ἀπλὴν συμμόρφωσίν μου πρὸς τὸ ἰσχύον Σύνταγμα καὶ μὴ ἀθέτησιν τοῦ δοθέντος ὄρκου μου περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεώς του.* Τὰ ἀπλούστατα καὶ αὐτονόητα αὐτὰ μόνον ἐθελόδουλοι καὶ δουλόφρονες ἐπιμένουν νὰ ἀγνοοῦν. Καὶ νὰ θέλουν ἔτσι τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἀπλοῦν καὶ ἀνεπιφύλακτον ὑπηρετήν κομματικῶν ἐπιδιώξεων, δηλαδή ἀπλὴν, κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν των, *θεραπαινίδα τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ των !...*

Ἄς σημειώσω ἀκόμη, ὅτι ἡ *πολιτεία μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἔτυχε τῆς καθολικῆς ἀναγνωρίσεώς της ὡς ἀψόγου δημοσίως ἀπὸ ὅλους τοὺς (τότε) Ἀρχηγοὺς τῶν πολιτικῶν κομμάτων (Παπανδρέου, Μητσοτάκη, Φλωράκη).* Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἢ πλειονοψηφία τοῦ ὁποίου, καὶ μάλιστα χωριστὰ τῶν ὀπαδῶν κάθε κόμματος (καὶ αὐτὸ συνέβαινε μόνον ὡς πρὸς ἐμέ), καὶ διεδήλωσε τὴν πρὸς τὸ πρόσωπόν μου προτίμησιν, ὅπως ἔδειξαν δημοσιευθεῖσαι ὀλίγον χρόνον πρὸ τῆς λήξεως τῆς Προεδρικῆς μου θητείας *δημοσκοπήσεις.*

Βεβαίως τὰ ἀντιθέτως λεγόμενα καὶ ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐναντίον μου καταφορὰ δὲν ἐμφανίζονται τώρα γιὰ πρώτη φορά. Εἶναι *ἀναμάσημα παλαιότερων εἰς βάρος μου χυδαιολογιῶν*, μὲ τὴν κατὰ σύστημα ἐπίκλησιν *παντελῶς ψευδῶν καὶ καθ' ὀλοκληρίαν χαλκευμένων* πραγμάτων ὡς δῆθεν «γεγονότων», δηλαδή ἐνωρηστρωμένων ἐπιθέσεων, ποὺ εἶχαν καὶ ἔχουν πάντοτε τὶς *εὐτελεῖς των σκοπιμότητες.* Πρωτίστως, μεταξὺ ἄλλων, πρὸς *ἀποπροσανατολισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης ἢ καὶ δικαιολόγησιν τῆς παραλείψεως ἐνδεδειγμένων ἢ ἐπιβολῆς ἀντιλαϊκῶν μέτρων ἢ καὶ ἄλλων ἐπιλογῶν*, σαφῶς ἀντικειμένων πρὸς τὶς προσδοκίαις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δηλαδή τῶν πρᾶγματι δημοκρατικῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων, μὲ τὸ πρόσχημα τῆς δῆθεν διακωλυτικῆς εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον ἰδικῆς μου παρουσίας εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας. Ὅμως τέτοια ψεύδη καὶ τέτοιες κατάπτυστες μεθοδεύσεις ἐνώπιον τῆς Ἱστορίας οὐδέποτε εὐδοκμοῦν.

Ἄς *ἐγκαταλείψουν λοιπὸν κακεντρεχεῖς παραλληλισμοὺς* καὶ ἀναφορὰς πρὸς τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὴν πολιτείαν μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὅσοι σχολιάζουν τὶς δηλώσεις καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ νέου

Ἄρχιεπισκόπου. Καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸν τελευταῖον αὐτόν, ἄς διερωτηθοῦν : Μήπως ὁ λόγος τοῦ Ἄρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος ὄντως ἔχει θερμοτάτην ἀπήχησιν εἰς τὴν παμμεγίστην πλειονοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν ἀκριβῶς τοιοῦτου λόγου ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν μας ταγῶν, τῶν σοβαρῶν τοῦλάχιστον. Διότι εἶναι κοινωνιολογικῶς δεδομένον, ὅτι ἡ πορεία μιᾶς ἐθνικῆς κοινότητος δὲν ἔμπορεῖ νὰ χωρήσῃ μὲ ἰδεολογικά κενά. Καὶ τὴν ἰδεολογικὴν πληρότητα συνιστοῦν ἀκριβῶς τὸ ἐθνικὸν παρελθὸν καὶ οἱ ἐθνικὲς παραδόσεις, χωρὶς τὰ ὁποῖα σήμερα δὲν θὰ ὑπῆρχαμε ὡς ἰδιαίτερον ἐθνικὸν σύνολον. Ἐὰν παρόμοιος λόγος ἐξεφέρετο ἀπὸ πολιτικούς ταγούς, τότε ὁ περὶ αὐτῶν τοῦ Ἄρχιεπισκόπου θὰ παρίστατο πράγματι ἐξωθεσμικὸς καὶ περιττός. Ἄλλ' ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, κατὰ παράδοσιν αἰῶνων ἤδη, ἀναλαμβάνει ἢ ἀνακτᾷ τὸν ἐθναρχικὸν τῆς ρόλον, ἐπομένως ἐκφέρει καὶ πέρα τῶν στενωῶς ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων λόγον, ὅταν ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἐκλείπη, ὅπως εἰς περιόδους ξένων κατακτήσεων. Μήπως λοιπὸν τὸ φαινόμενον αὐτό, διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ λόγου, δηλαδὴ τὴν ζωτικὴν διὰ τὴν πορείαν τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος ἀνάγκην ἰδεολογικῆς πληρότητος, ἐμπνεομένης ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν μας παρελθὸν καὶ τὶς ἐθνικὲς μας παραδόσεις, ἀναφαίνεται καὶ τώρα, πὸν ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἀδρανεῖ καὶ ὁ ἀληθινὸς πολιτικὸς λόγος, αὐτὸς δηλαδὴ πὸν ἀρθρώνεται πρὸς ὑπηρετήσιν πρωτίστως τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων, εἶναι εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ἀνύπαρκτος ;

Ἄλλὰ φαίνεται, ὅτι θέλει καμμιά φορὰ ἀρετὴν καὶ τόλμην ἢ ἀναγνώρισις καὶ προφανεστάτων ἀληθειῶν !...».-

*Ἡ Ἰδιαιτέρα Γραμματεὺς,
Κατερίνα Ε. Σαρτζετάκη*